

ใจที่ไร้พรหมแดน

>>> บางครั้งชัยชนะ ก็ซ่อนอยู่ในความพ่ายแพ้ <<<

ตลอดสัปดาห์ที่ผ่านมาติดตามข่าวความขัดแย้งถึงขั้นทำสงครามใส่กันระหว่างอิสราเอลกับอิหร่าน มีความรู้สึกว่ามนุษย์เราลาคิดค้นอุปกรณ์อาวุธล้ำสมัยขึ้นมาเพื่อทำร้ายกัน เพื่อทำลายโลกนี้ให้เร็วขึ้น การสู้รบแม้ไม่ต้องเผชิญหน้ากันเหมือนสมัยก่อน แต่กลับกลายเป็นการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินได้มากมายมหาศาล ไหนจะรัสเซียกับยูเครนก็เริ่มบดบีบกันหนักขึ้น เพิ่งจะไปก็อินเดียกับปากีสถาน และประเทศเรากับเพื่อนบ้าน ก็ทำสงครามข่าวสาร ปลุกกระดมในสื่อที่ไร้พรหมแดน เพียงเพื่อช่วงชิงดินแดน มีคำถามหลากหลายที่เกิดขึ้น เป็นข้อสงสัยในกฎเกณฑ์ที่มนุษย์สร้างขึ้น อาทิ ทำไมประเทศหนึ่งผลิตอาวุธนิวเคลียร์ได้ แต่พอประเทศหนึ่งจะผลิตบ้างก็ห้าม ก็ถูกกลโกง เท่าที่พอจะหาความรู้ได้ **ประเทศที่มีอาวุธนิวเคลียร์อย่างเป็นทางการ 5 ประเทศ** ได้แก่ สหรัฐอเมริกา รัสเซีย สหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส จีน เพราะเป็นสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) และได้รับการรับรองตาม สนธิสัญญาการไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์ (NPT - Non-Proliferation Treaty) ปี 1968 มันก็ทำให้อำนาจอยู่กับบางประเทศ **โลกไร้พรหมแดนจึงไม่มีอยู่จริง** ในวันนี้หลายประเทศก็ผลิตอาวุธร้ายขึ้นอย่างไร้พรหมแดนเหมือนกัน

ทำไมโลกเป็นเช่นนี้ **ใช้สงคราม**
ดับสงคราม คิดเอาไฟไปดับไฟ มันก็ยิ่ง
วุ่นวายกันไปใหญ่ เส้นทางแห่งความนำ
เย็นสงบสุขไม่เลือกที่จะเดิน กลับเลือก
เดินลุยเปลวไฟที่ลุกโชน ใช้สงครามดับ
สิ้นสงครามนั้น สงครามมันจะสงบสุขได้
จริงหรือ **แล้วผู้พ่ายแพ้แท้จริง คือ ผู้ใด**
ไม่ใช่ใครที่ไหน ก็คือ ประชาชน เช่นดังคำ

กล่าวที่มีมาเนิ่นนาน เมื่อช้างสารชนกันหญ้าแพรกก็ล้มตาย ชีวิตคนธรรมดาที่ไม่มีอำนาจใครจะสนใจ มันก็คือผลประโยชน์ของคนมีอำนาจไม่กี่คน และสงครามส่วนมากเริ่มจากพวกกันไม่รู้เรื่องไม่รู้จักฟังกัน แล้วก็เกิดการขัดเคือง **ต่างคนต่างพูด ต่างฝ่ายต่างเอาดีใส่ตัว**

มีคำกล่าวว่า **นักปราชญ์ย่อมใช้คำพูดเท่าที่จำเป็น** พูดในสิ่งที่ประโยชน์ พูดในสิ่งที่เกิด
ความเปลี่ยนแปลง พูดในสิ่งที่ผู้ฟังสนใจใคร่รู้ ยิ่งไปกว่านั้น ทุกครั้งที่คิดจะพูด ย่อมใช้สติกำกับใน
ทุกคำที่พูดเสมอ อะไรคือแรงผลักดันในการพูด พลังอันใดที่กระตุ้นให้รู้สึกอยากเปล่งเสียงออกมา **พลัง**
ความเห็นแก่ตัว หรือพลังแห่งปรีชาญาณ สองสิ่งนี้มีพลังที่บังคับคำพูดของผู้คน พูดดีก็ได้ พูดเลวก็
ได้ トラบที่ยังปนเปื้อนด้วยบาป トラบที่ยังมีกิเลสเป็นเชื้ออยู่ในจิตใจ ขอให้รู้ว่าไม่มีใครดีไปกว่าใคร
หนทางที่ดีง่าย และปลอดภัยที่สุด ก็คือ **หยุดพูด เปิดใจ** หมั่นสำรวจตรวจสอบความพองที่พองอยู่
ภายใน ฟ้นฟูความเมตตาในจิตวิญญาณให้มากที่สุด **เมตตา คือ คู่ปรับของความเห็นแก่ตัว** มีเมตตา
มากความเห็นแก่ตัวก็น้อย เพื่อหลีกเลี่ยงหาก
จำเป็นก็เดินออกจากสมรภูมิแห่งการโต้เถียง ขึ้น
ชื่อว่าสงคราม ในความเป็นจริงย่อมไม่มีผู้ชนะ ทุก
คนล้วนแต่เป็นผู้แพ้ทั้งสิ้น

สงครามไม่ใช่เรื่องของวันนี้เท่านั้น แต่คือ
เรื่องของวันพรุ่งนี้ที่ยังไม่มาถึง ตันตอแห่งความ

วุ่นวาย ประการสำคัญ คือ **ใจคนที่ไม่รู้จักพอ** ในโลกที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน และความเปลี่ยนแปลง
อย่างรวดเร็ว ปัญหาและความวุ่นวายที่เกิดขึ้นในสังคม ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้ง ความโลภ การเอา
รัดเอาเปรียบ หรือแม้แต่สงคราม ล้วนมีรากเหง้าสำคัญมาจากใจคนที่ไม่รู้จักพอนั่นเอง ใจที่รู้จักพอ
ใจที่ไร้พรมแดน ไม่ได้แปลว่าหยุดพัฒนา แต่หมายถึง พอในสิ่งที่ควรหยุด และให้ความรักความ
เมตตาออกไปอย่างมีสิ้นสุด ความวุ่นวายภายนอกจึงสะท้อนจากความไม่พอภายในใจ **เมื่อใดที่ใจ**
หยุดแสวงหาในสิ่งที่เกินความจำเป็น เมื่อนั้นความสงบก็จะเกิดขึ้นทั้งในตัวเองและสังคม ด้วยหัวใจ
แห่งรักไร้พรมแดนของพระเยซูเจ้า พระองค์จึงยอมเสียเลือดเนื้อในวันนั้น เพื่อก่อให้เกิดสันติสุข
ภายในใจของเราในวันนี้

คนข้างวัด

ติดตามอ่านบทความได้ที่ <https://konkhangwat.blogspot.com>